

اعجاز بیانی در آیات تحدی

بی بی حکیمه حسینی دولت آباد^۱، مریم حسامی^۲

۱- استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده تربیت مدرس قرآن مشهد،

Hosseini.dolatabad@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآنی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده تربیت مدرس قرآن مشهد،

Hesami1371@gmail.com

چکیده

یکی از شاخه‌های علوم قرآنی که اهتمام و توجه مسلمانان را به خود جلب نموده بحث و کاوش در اعجاز قرآن است. تاکنون وجوه مختلفی برای اعجاز قرآن بیان شده است که یکی از آنها اعجاز بیانی است. مهم‌ترین دانش برای پی بردن به اعجاز بیانی دانش بلاغت است که در این مقاله نیز با روش کتابخانه‌ای تحلیلی و با به خدمت گرفتن این دانش، به بررسی پنج آیه تحدی (بقره/۲۳، یونس/۳۸، هود/۱۳، اسراء/۸۸، طور/۳۳) پرداخته می‌شود تا معلوم شود آیاتی که خود عهده دار تحدی هستند تا چه حد از زیبایی‌های بیانی برخوردارند که به مرحله اعجاز رسیده و فوق کلام بشری شده‌اند. نمونه این کار در سوره‌هایی از جزء ۳۰ انجام شده است اما تاکنون در جایی به طور خاص به آیات تحدی پرداخته نشده است.

برخی نکات بلاغی که در این آیات به دست آمده‌اند عبارت‌اند از تقیید مسند و مسندِ اَلِیه (به

حال، شرط و فعل ناقصه «کان»، جایگزینی واژگانی (در حروف، اسم‌ها و افعال).